

J.E. van den Brink

ERF
ZONDE
ZONDE
ZONDE
ZONDE
ZONDE
ZONDE
ZONDE
ZONDE
ZONDE
ZONDE

óf duivelswerk **?**

J.E. van den Brink

**ERF
ZONDE**
óf **duivelswerk ?**

'Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou'. (1 Johannes 3:8)

WOORD VOORAF

Dikwijls heb ik gesprekken gevoerd met mensen, die geloofden in God en in het verzoenend bloed van Jezus, van wie velen openlijk durfden belijden dat zij een kind van God waren. Wanneer ik dan verder sprak over een leven in gerechtigheid en in waarheid, merkte ik al spoedig dat ik op een grote weerstand stuitte, die zijn oorsprong vond in de leer van de erfzonde. Men aanvaardde hoogstens de rechtvaardigheid door het geloof, maar de mogelijkheid om als rechtvaardige te leven, teneinde zo naar het beeld van de Zoon des mensen toe te groeien, werd te enen male verworpen.

In dit boekje heb ik getracht de in kerken en kringen algemeen aanvaarde leer van de erfzonde te weerleggen. Door vele christenen wordt deze opvatting als vanzelfsprekend geloofd. Desondanks wil ik de lezer vragen met mij deze erfzondevisie te onderzoeken en te toetsen aan de uitspraken van de Schrift. Het gaat hier dan niet om de zogenaamde adiafora of onbelangrijke dingen, maar om de uiterst belangrijke zaak of de christen aan de opzet van God met zijn leven kan beantwoorden. De bedoeling van het geïnspireerde Woord is immers om door onderwijs en door correctie van gedachten, de geestelijke mens zover te krijgen dat deze volmaakt wordt en toegerust tot ieder goed werk (*2 Timotheüs 3:16,17*).

De erfzondeleer tast de mogelijkheid tot levensheiliging aan. De belofte in *1 Thessalonicenzen 5:23*, dat de God des vredes ons naar lichaam, ziel en geest ongerept zal bewaren tot de komst van Jezus Christus, onze Heer, wordt door haar te belijden tot een 'vrome' wens. Bovendien houdt deze opvatting in, dat de kinderen der gelovigen hun ongerechtigheden te wijten hebben aan hun ouders. Al wandelen dezen met God, al zijn zij in zijn ogen rechtvaardig, toch moeten ze de zonde doorgeven aan hun kinderen.

Bij elke geboorte slaat dit noodlot onafwendbaar toe. In plaats dat zij hun kleine reeds vanaf zijn ontvangenis kunnen heiligen, dat is afzonderen van de machten der duisternis, moeten zij geloven dat bij de aanvang van het nieuwe leven reeds de kiem van de

wetteloosheid door hen erin gelegd werd. Jezus sprak aangaande de kinderen die tot Hem werden gebracht, dat voor zodanigen het Koninkrijk Gods is. Hij bedoelde te zeggen dat de kinderen, die in hun ouders geheiligd worden, recht hebben op vrede, dat is ongestoord leven, op gerechtigheid, dat is op wetmatigheid naar lichaam, ziel en geest, en op blijdschap, dat is op de sfeer van het rijk Gods.

De vraag kan dus toegespitst worden: geven wij als ouders onze kinderen de vloek door of de zegen? Hebben onze kleinen deel aan de verdoemenis, of zijn zij toekomstige troonpretendenten in een vernieuwde schepping?

De erfzondeleer is gebaseerd op schromelijke willekeur. Zij dringt iemand schuld op waarvoor hij niet aansprakelijk kan worden gesteld. Zij is een overtreding van de elementaire wetsregel, dat men iemand geen kwaad mag aanwrijven, dat hij niet gedaan heeft, of dat iemand zonde moet belijden die hij niet bedreven heeft en waarvoor hij niet verantwoordelijk kan gesteld worden. Het druist tegen alle normen van recht en fatsoen in, dat de mens het verschrikkelijke zondeleegat van Adam zou moeten aanvaarden en daarvoor bovendien nog zichzelf zou moeten aanklagen. Hij zou immers reeds van voor zijn geboorte doemwaardig zijn en onder het oordeel liggen van een 'rechtvaardige' God, voor zonden die nimmer in hem opkwamen, waarover hij nooit heeft gedacht en die hij nooit heeft bedreven.

Het is duidelijk dat de erfzondeleer geïnspireerd is door de boze teneinde het menselijke geslacht op één lijn te stellen met zichzelf en met de gevallen engelen, die hun doel hebben gemist en voor wie geen herstel en behoud meer mogelijk zijn.

Om tot een goed inzicht in deze materie te komen, heb ik verschillende kerkelijke belijdenisgeschriften met hun commentaren getoetst aan het Woord van God en aan de levenspraktijk van de ware christen. Ik bid dat dit boekje bij velen de versluiting van hun denken zal wegnemen en zij een visie zullen krijgen op de vrijheid en heerlijkheid van de zonen Gods.

Gorinchem, november 1979

Van demonische oorsprong

Kennis van de onzienlijke wereld

Voordat wij de erfzondeleer behandelen, is het nodig eerst een juist inzicht te hebben in de oorsprong en het wezen van de zonde zelf. Wij zullen daartoe de vage en verkeerde voorstellingen over dit onderwerp moeten vervangen door duidelijke en juiste begrippen, waarmee wij in staat zijn het kwaad te ontmaskeren en te bestrijden.

Wie de zonde in zijn leven overwinnen en uitbannen wil, zal kennis moeten hebben van de onzienlijke wereld. De strijd tegen de zonde ligt in de hemelse gewesten en is niet een worsteling tegen bloed en vlees, ook niet tegen eigen bloed en vlees, maar tegen de boze machten. Voor een overwinning op de boosheid en de gebondenheid is kennis nodig van het Koninkrijk der hemelen en zijn wetten. Hierover verschaft Jezus inzicht. Hij deed dit menigmaal in gelijkenissen, niet omdat deze voor ieder zo verhelderend werkten en zo eenvoudig waren, maar omdat de ongeestelijke mens 'ziende niet zien en horende niet horen of begrijpen' zou. Tot zijn geestelijke leerlingen sprak de Meester evenwel: 'Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven' (*Mattheüs 13:11-17*).

Wij leven in een tijd dat onder het christenvolk de sleutel der kennis is weggenomen. Men meent bevrijdingen tot stand te kunnen brengen zonder dat men inzicht heeft in de geestelijke wereld. Wanneer er staat, dat de wet van de Geest des levens ons vrijgemaakt heeft van de wet der zonde en des doods (*Romeinen 8:2*), is het niet nodig de wet der tien geboden uit het hoofd te leren, maar wel noodzakelijk de wetten in de geestelijke wereld na te speuren. Hoe kan men in de hemelse gewesten strijden, als men niet weet welke wapenen daar gebruikt moeten worden en als men niet de wapenrusting kent, die tegen de vurige pijlen van de vijand beschut? Hoe kan men iemand in vrijheid stellen, wanneer men de regels van het Koninkrijk niet kent, noch het recht waarop zij zijn

gebaseerd? 'Is iemand een kampvechter, dan ontvangt hij de krans alleen, als hij volgens de regels van de kamp heeft gestreden' (2 *Timotheüs* 2:5). Paulus schreef: 'Ik loop dan ook niet maar in den blinde en ik ben geen vuistvechter, die zomaar in de lucht slaat' (1 *Corinthiërs* 9:26). Men kan de zonde niet op geestelijk terrein bestrijden, indien men niet eerst naspeurt, hoe de geesten der duisternis werken en op welke wijze Gods Geest en de heilige engelen met het kind van God in de strijd om het herstel samenwerken. Paulus sprak dat de Geest Gods alle dingen doorzoekt, zelfs de diepten Gods en dat deze Geest in ons woont. Wat het rijk der duisternis betreft, maakte hij de opmerking dat de gedachten van de satan hem niet onbekend waren. Wij hebben toch de Geest van God ontvangen, 'opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is' (1 *Corinthiërs* 2:12). Het is juist de Heilige Geest, die in ons de gave ontwikkelt van kennis van de onzienlijke wereld en die van de onderscheiding der geesten.

Wanneer wij nog geen inzicht in de geestelijke wereld hebben, moeten wij ons tekort niet camoufleren door dit gebrek aan kennis voor te stellen als een soort christelijke eenvoud, maar wij zullen moeten ijveren naar de geestelijke bequaamheden en moeten trachten uit het Woord van God meer geestelijke kennis op te doen. De profeet van het oude verbond klaagde reeds: 'Mijn volk gaat te gronde (valt ten prooi aan de boze machten) door het gebrek aan kennis' (*Hosea* 4:6).

Wanneer wij geestelijke mensen zijn willen, zullen wij kennis moeten hebben van de geestenwereld. Onze geest zal voortdurend zijn plaats moeten innemen in de hemelse gewesten en van daaruit de situatie waarin wij ons bevinden, moeten bezien. Geestelijk leven is niet een zaak van ernst, van devotie, van emotionaliteit, van inspanning, van vroeg opstaan om stille tijd te houden en laat naar bed gaan om nachtbidstonden bij te wonen, van meditatie, maar van een burgerschap en wandel in de hemel, van een gedachteleven dat voortdurend de dingen bedenkt die boven zijn, van een strijd en een overwinning in de hemelse gewesten.

De bewerkers van het kwade

Jezus had kennis van de onzienlijke wereld en Hij onderscheidde de geesten of zij uit God waren of uit de vijand. Hij wist ook wat in de mens was (*Johannes 2:25*). Wanneer zijn discipel getuigt dat Hij de Christus is, de Zoon van de levende God, antwoordt de Heer: 'Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die *in de hemelen is*'. Petrus had dus contact gehad met de hemelse Vader. Enkele verzen later lezen wij dat dezelfde discipel een verkeerde raad geeft. Dan keert de Meester Zich om en zegt tot Petrus: 'Ga weg, achter Mij, satan; gij zijt Mij een aanstoot' (*Mattheüs 16:16,17 en 23*). De lippen van Petrus vormden toen de spreekbuis van de satan, die de Heer wilde tegenhouden zijn verzoenend werk te doen. Toen Petrus Jezus verloochende, werd niet gezegd, dat deze discipel een zwak ogenblik had, of dat de oude mens in Simon overheerste, maar: 'Simon, Simon, zie, de satan heeft verlangd ulieden (alle discipelen) te ziften als de tarwe, maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken' (*Lucas 22:31,32*).

Het grote geheim van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen is, dat men zijn ware vijanden weer ontdekt en de weg geopend wordt om van hen bevrijd te worden: 'Dat Hij ons zou geven, zonder vreze, uit de hand der vijanden verlost, Hem te dienen in heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht, al onze dagen' (*Lucas 1:74,75*). De Zoon des mensen kwam om de werken des duivels te verbreken. Hij verbrak geen werken van mensen en Hij streed niet tegen vlees en bloed, maar bad voor zijn vijanden, hoewel zij de mensen waren die de bedoelingen en plannen van de duivel tegen Hem ten uitvoer brachten. De boze geesten beïnvloedden de gedachtewereld van de mens, verleiden hem en dwingen hem daden te doen, die tegengesteld zijn aan de wetten van God. Deze machten gebruiken de inwendige mens om hun anti-goddelijke intenties te infiltreren en om te zetten in daden. Zij veroorzaken onrust, twijfel, hoogmoed, vrees, leugen, onreinheid, moord, diefstal, jaloersheid, twist, verslaving en wat dies meer zij. Zoals van de Heilige Geest gezegd wordt: 'Hij blijft bij u en zal in u zijn', zo kan men van de onreine geesten zeggen: 'Zij blijven bij u en zoeken in u te komen'.